

[Orla Møller.]

udvalg, der skal nedsættes, med et bestemt skatteforslag, som har adskillig politisk slagkraft i sig. Det bør være sådan, at dette kan vurderes på anden måde, og jeg vil da gerne over for partiet venstres ønsker i så henseende sige, at der må være mulighed for på anden måde gennem arbejdet i det politisk-økonomiske udvalg at få netop dette forslags konsekvenser og muligheder vurderet. Jeg skal derfor gå ind for ændringsforslag nr. 1 og afvise ændringsforslag nr. 2.

Støtter: Efter at udvalgsarbejdet er afsluttet, har økonomi- og budgetministeren fremsendt en skrivelse af 23. februar. Ministeren fremfører heri den opfattelse, at repræsentanter for de kommunale organisationer først inddrages i arbejdet, når der foreligger en foreløbig rapport fra tjenestemændene i centraladministrationen. Derefter kan man — og jeg går ud fra, at det er ministeren — overveje formen for det videre arbejde, herunder de kommunale organisationers deltagelse.

Vi har intet imod, at ministeren tilrettelægger arbejdet på den beskrevne facon, det svarer meget godt til vor opfattelse. Jeg anbefaler, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1.

Derimod anbefaler vi at stemme imod ændringsforslag nr. 2. Det er jo et enigt folketing, der står bag anmodningen om at bede en ekspertgruppe om at foretage en udredning af en problemstilling, som har været meget omtalt. Det vil efter vor mening være forkert at bede den samme ekspertgruppe om at foretage en vurdering af nogle tanker om en fuldstændig ændring af det bestående grundlag for skatte- og fordelingspolitikken. Det kan ikke være undgået folketingets opmærksomhed, at ledende skattefolk tigger og beder tinget om at få tid og ro til at få det nuværende system til at fungere. Det konservative folkeparti er enig om at give administrationen denne chance. Vi fraskriver os ikke hermed retten til at deltage i debatten og fremsætte tanker og ideer om ændringer i den langsigtede skatte- og fordelingspolitik. Vi overvejer f. eks. for tiden at fremkomme med et debatoplæg, som bygger på den konservative engelske regerings temmelig løse forslag om et såkaldt tax-credit system, altså et skatte-

tilskudssystem, naturligvis tilpasset danske forhold. Jeg understreger, at der er tale om en udvikling på lang sigt og måske endda på meget lang sigt. Vi anbefaler at stemme imod ændringsforslag nr. 2.

Nyboe Andersen: Jeg vil gerne først sige, at venstre går ind for ændringsforslag nr. 1.

Når vi selv har ønsket at stille ændringsforslag nr. 2, er det på følgende baggrund: det forslag, som vi er enige om, går jo ud på at opfordre regeringen til at nedsætte et udvalg til samordning af skatter og sociale ydelser, og det hedder i forslaget punkt 2, at arbejdet skal tage sigte på en belysning og vurdering af samspillet mellem de skattemæssige og de sociale bestemmelser med henblik på „princielle forslag til at forebygge utilsigtede virkninger.“ Vi har ment i venstre, at et af de principielle forslag, som her naturligt måtte melde sig, måtte være det, at man eventuelt for hver kategori af skatteydere og tilskudsmodtagere, som man måtte afgrænse efter visse kriterier, kunne sammenarbejde skattesatser og sociale ydelser i en enkelt nettoskala. Det må vel være den fremgangsmåde, der giver størst mulig sikkerhed for, at de to sæt af bestemmelser virkelig bliver koordineret, så uønskede virkninger forhindres.

Derfor ville vi gerne have haft, at udvalget også skulle se på, jeg understreger de rent tekniske muligheder for at gøre sådan noget, og herunder måtte udvalget belyse vilkårene for at gennemføre et virkelig løst for den samlede marginalvirkning af ændringer i skatter og sociale ydelser ved en ændring i indkomsten på ethvert trin af en sådan skala og ved overgangen mellem skalaerne. Problemer med de nugældende ukoordinerede regler er jo netop, at vel er der et skatte loft, men det er faktisk ikke effektivt for de mellemindkomster, der, når indkomsten stiger, både bliver ramt af nedtrapning af sociale ydelser og af den ekstra beskatning.

Vi ønsker ikke, at der fra udvalgets side skal tages nogen stilling til egentlige politiske problemer. Vi er da enige med de konservative i, at det, man må sigte mod, er en reform, der skal gennemføres på lang sigt. Vi forestiller os ikke, at en sådan reform eventuelt på grundlag af de tanker, som jeg forstår at også de konservative arbejder